

Abstrakt

Cílem bakalářské práce je identifikace a zkoumání potřeb stejnopohlavních párů při osvojení. Stejnopohlavní partnerství a rodičovství není v České republice dostatečně právně zajištěno. Homoparentální rodiny se následkem toho potýkají s řadou znevýhodnění, o kterých většinová společnost neví. Jedná se například o rodičovská práva a povinnosti, která jednomu z partnerů vůči společnému dítěti nevznikají. Oblast osvojení již byla mnohokrát zkoumána jak z pohledu rodičů, tak z pohledu dětí. Výzkumy zaměřující se na stejnopohlavní páry mají tendenci zjišťovat vliv tohoto rodičovství na výchovu dítěte. Záměrem této práce bylo zkoumat, jaké potřeby stejnopohlavní páry v procesu mají, protože ačkoliv tyto páry v ČR již osvojují, mnoho sociálních pracovníků a pracovníků s nimi zkušenost nemá.

Metodou výzkumu bylo dotazování. Jeho součástí byly tři polostrukturované rozhovory s respondenty vychovávajícími osvojené dítě ve stejnopohlavním páru. Jedná se o dva gay páry a jeden lesbický. Zajímalo mě, jak jednotlivé páry celý proces vnímaly, jaké byly zdroje jejich podpory, co se jim líbilo a co by naopak rády zažily jinak. Zjišťovala jsem, jaké potřeby se vyskytovaly u více párů najednou a snažila jsem se pochopit kontext identifikovaných potřeb skrze předchozí zkušenosti respondentů. Metodou analýzy dat byla interpretativní fenomenologická analýza. Jedním z hlavních závěrů práce bylo, že lesbické páry se více přiklání k asistované reprodukci než k osvojení, protože mít biologické dítě je pro ně jednodušší. Potřeba mít dítě se objevila u všech párů a předcházela osvojení. Rozhodnutí, kdo z páru bude žadatelem a následně i právním osvojitelem, bylo pro dva ze tří párů pragmatické a závislé především na výši příjmů. Oba gay páry měly z procesu strach, který zřejmě pramení z jejich předchozí zkušenosti s homofobií. Všechny páry se shodly, že společnost vnímá matky a otce jinak.